

Arrest

nr. 160 441 van 20 januari 2016
in de zaak RvV X/ IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 18 januari 2016 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 januari 2016 waarbij verzoekster wordt teruggedreven.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. NGASHI NGASHI en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 14 januari 2016 aan op de nationale luchthaven te Zaventem met een vlucht uit Casablanca.

1.2. Tijdens de grenscontrole op 14 januari 2016 werd vastgesteld dat verzoekster niet in het bezit was van de documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven.

1.3. Op 14 januari 2016, werd een beslissing genomen tot terugnrijving, onder een bijlage 11, kennisgeving op 14 januari 2016.

Het betreft de eerste bestreden beslissing.

1.4. Op 14 januari 2016, werd een beslissing genomen tot nietigverklaring van een visum, kennisgeving op 14 januari 2016.

Het betreft de tweede bestreden beslissing.

1.5. Op 14 januari 2016, werd een beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.6. De terugnrijving is voorzien op 25 januari 2016 om 16.40u.

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevinden de verzoekende partijen zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed.

De terugnrijving is voorzien op 25 januari 2016 om 16.40u.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast en wordt niet betwist door de verwerende partij.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1955 (hierna: EVRM) heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, §4, vierde lid, van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

3.3.2.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Voorts stelt zij dat er sprake is van machtsoverschrijding van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet.

De twee middelen zullen samen worden behandeld, gelet op de samenhang van de juridische en feitelijke toelichting ervan.

De determinerende juridische en feitelijke motieven kunnen op een eenvoudige wijze in de bestreden beslissingen worden gelezen.

In de eerste bestreden beslissing wordt het volgende aangegeven:

“Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart voor toeristische doeleinden naar België te reizen.

Betrokkene is niet in het bezit van documentatie waaruit een gepland toeristisch verblijf in België blijkt (geen toeristische info, reisbrochures, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie) met uitzondering van een toeristisch programma waarvan zij de inhoud niet kent.

Betrokkene is wel in het bezit van een groot aantal documenten die eerder aangewend worden in kader van vestiging.

Betrokkene verklaart eerst niemand te kennen in België en geeft later toe hier toch contacten te hebben.

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd:

toeristische info, reisbrochures, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie waarvan zij tevens de inhoud kent.”

De tweede bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“Het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Betrokkene verklaart voor toeristische doeleinden naar België te reizen.

Betrokkene is niet in het bezit van documentatie waaruit een gepland toeristisch verblijf in België blijkt (geen toeristische info, reisbrochures, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie) met uitzondering van een toeristisch programma waarvan zij de inhoud niet kent.

Betrokkene is wel in het bezit van een groot aantal documenten die eerder aangewend worden in kader van vestiging.

Betrokkene verklaart eerst niemand te kennen in België en geeft later toe hier toch contacten te hebben.”

Verzoekster toont geen schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;”

Voormelde overwegingen die de bestreden beslissingen onderbouwen vinden steun in het politieverlag van 14 januari 2016 (nr. BN/16-00.315) waarin het volgende wordt aangegeven:

“Interpellatie passagier(s)

*Om 16.10 uur word(t)(en) hij/zij ontvangen door HINP Nico MICHIESEN.
Hij/Zij druk(t)(en) zich uit in de Franse taal*

Uit zijn/haar/hun verklaring begrijpen wij het volgende :

PROFIEL

*Betrokkene reist alleen.
Ze is gehuwd en heeft 3 kinderen.
Haar echtgenoot en kinderen zijn in RDC gebleven.*

REISMOTIEF

*Betrokkene verklaart vakantie te hebben en wegens toeristische redenen naar België te komen.
Betrokkene zegt niemand te kennen in België.
Betrokkene kent weinig toeristische bezienswaardigheden in België.
Ze spreekt enkel over het Atomium en de Grote Markt.*

*Betrokkene is in het bezit van een toeristisch programma.
Over dit programma kan betrokkene ons bitter weinig vertellen.
Het is duidelijk dat betrokkene dit programma niet kent.
Ze zegt ons dat het reisbureau “Africa Travel” in Kinshasa dit programma voor haar heeft gemaakt.
Betrokkene verklaart ons dat ze zich eerst zal inchecken in het hotel en dan naar “Africa Travel” moet bellen dewelke een gids voor haar zal aanstellen.*

Betrokkene is in het bezit van een groot aantal documenten :

*Attestation de scolarite van haar kinderen.
Attestation de frequentation scolaire van haar kinderen.
Copie integrale d’acte de naissance.
Autorisation maritale.*

Wanneer we betrokkene vragen wat de meerwaarde van deze documenten is zegt ze ons dat het de eerste keer is dat ze naar Europa komt en daarom deze documenten bij zich heeft.

*Na een tijdje verklaart betrokkene plots toch contacten te hebben in België.
Ze zou deze contacten hebben gekregen van vrienden in CONGO die ze telefonisch contacteerde.*

HOTELRESERVATIE

*Betrokkene is in het bezit van een hotelreservatie voor hotel Galaxy te Brussel.
Deze reservatie loopt van 13/01/2016 tot 22/01/2016.
Na contact met dit hotel vernemen we dat er 45 euro werd betaald.
Het hotel kon ons niet vertellen hoelang betrokkene zou blijven.*

BESTAANSMIDDELEN

*Betrokkene verklaart in het bezit te zijn van 1000 dollars + 600 Euro.
Betrokkene blijft in het bezit van zijn geldelijke middelen.*

BAGAGE

1 bagage”

Met het betoog dat er een verschil bestaat tussen een Europese en een Afrikaanse toerist doet verzoekster, die verklaarde te zijn bijgestaan door een reisbureau, geen afbreuk aan de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen, noch toont zij aan dat die overwegingen kennelijk foutief of onredelijk zijn.

Behoudens het feit dat verzoekster thans niet meer in het bezit is van een geldig visum, gelet op de tweede bestreden beslissing, dient te worden opgemerkt dat de afgifte van een visum en de grenscontrole twee afzonderlijke zaken zijn. De loutere omstandigheid dat aan verzoekster een visum werd afgeleverd, belet niet dat verzoekster bij haar aankomst aan een grenscontrole kan worden onderworpen en desgevallend de nodige uitleg en stukken dient te kunnen verschaffen/voorleggen die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden rechtvaardigen. Verzoekster die stelt dat zij bijgestaan werd door een reisbureau behoort dit te weten.

De loutere omstandigheid dat verzoekster in het land van herkomst tewerkgesteld zou zijn en dat zij bij aankomst in België geen asiel heeft aangevraagd, doen evenmin afbreuk aan de overwegingen die de bestreden beslissingen onderbouwen, met name:

- Het feit dat zij verklaarde voor toeristische doeleinde naar België te komen;
- Het feit dat zij in het bezit van een toeristisch programma waarvan zij niets kent;
- Het feit dat zij in het bezit is van documenten die wijzen op de intentie om zich hier te vestigen;
- Het feit dat zij eerst verklaarde niemand te kennen in België om vervolgens aan te geven hier contacten te hebben.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoekster met haar betoog niet aantoonde met welke feiten en elementen die de verwerende partij kende op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen zij geen rekening heeft gehouden, noch dat zij die niet correct heeft beoordeeld.

Het eerste middel en het tweede middel zijn niet ernstig.

4. Dienvolgens is niet voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari twee duizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

Wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. H. VAN GOETHEM,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

M. MILOJKOWIC